

Sygn. akt II CSK 680/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa E. D.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...] i Zakładowi Ubezpieczeń
Społecznych z siedzibą w W.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 1555/13,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1000 (tysiąc) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego**
- 3) oddala wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód E.D. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie aby skarga była oczywiście uzasadniona. Zarzut przedawnienia roszczeń powoda jest bezsporny. Sąd Apelacyjny zaś prawidłowo ocenił, że brak podstaw do stwierdzenia, iż podniesienie tego zarzutu stanowiło, w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy, nadużycie prawa. Skarżący opiera zarzuty skargi kasacyjnej na polemice z ustaleniami faktycznymi i ich oceną przez Sąd II instancji, co nie może być przedmiotem skargi kasacyjnej (art. 398³ § 3 k.p.c.). Brak jakichkolwiek podstaw do uznania, że zaskarżony wyrok narusza przepisy wskazanych konwencji, których Polska jest stroną. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego Skarbu Państwa - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, na podstawie art. 102 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Oddalając wniosek pozwanego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi, Sąd Najwyższy miał na uwadze, że jego pismo procesowe, mające stanowić odpowiedź na skargę, zostało wniesione po upływie dwutygodniowego terminu przewidzianego dla podjęcia tego rodzaju czynności (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Pismo to nie mogło być zatem za taką odpowiedź uznane (art. 167 k.p.c.), co wykluczało przyznanie zwrotu kosztów wiążących się z jej sporządzeniem i wniesieniem.